

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

Complectens copiosè Resolutiones Theologicas, etiam modernas, ad
praxim accommodatas

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

§. 4. Præceptum sumendi Eucharistiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40873

Respondeo ad utrumque casum affirmativè. Quia præcepto divino de cavenda irreverentia Christo inferenda cedere videtur præceptum Ecclesiæ de prævio jejunio, & Eucharistia à Laicis non tractanda, & consentire videtur, *Suar. & Lugo hic num. 87.*

QUÆRES *secundò*, An si Laicus in articulo mortis alium Ministrum non habeat, possit Eucharistiam sibi ministrare, aut eam ab alio Laico suscipere?

Respondeo affirmativè, idemque docet *Suar. Con. & alii 12.* cujus exemplum habemus in Maria Stuarta Scotiæ Regina, dum ab hæreticis castro inclusa teneretur: etsi sint qui existiment, eam ad hoc à Pontifice Privilegium accepisse.

§. 4. Præceptum sumendi Eucharistiam.

1. **C**ertum est, dari præceptum divinum graviter obligans fideles adultos ad sumendum Eucharistiam tam in articulo mortis, quàm aliquoties in vitæ decursu: ita ex Scripturis, & praxi Ecclesiæ declarat. *Trid. sess. 13. cap. 6.*

2. Per articulum mortis, hic intelligitur gravis morbus, periculosus conflictus, difficile recuperium, quale solet esse primum &c. *Suar. Vasa. aliique*, nisi quis paucis ante illud periculum diebus communicasset.

3. Non esse tamen mortale, in tali mortis periculo Communionem omittere, dummodò in Paschate eam sumpserit, docet *Sylvester, Sa. Fumus, Cajet. v. Communio.* Sed tenendam censuro sententiam his contrariam, quam docet *Saarez de Euchar. disp. 69. sect. 3. Henriquez lib. 8. cap. 4. Zambrius de Euch. cap. 3. dub. 1. Layman de Euch. in lib. 5. tr. 4. cap. 5. cum Paludano in 4. disp. 9.*

4. *dist. 9. q. 1. a. 1.* qui conatur tempus aliquod certum determinare hoc modo: si infirmus paulo ante v. g. octo vel decem diebus sanus communicavit, non tenetur iterum communicare in morbum periculosum lapsus; si verò longius tempus v. g. unius mensis à communione in sanitate sumpta elapsus est, debet iterum communicare si incidat in præsens mortis periculum. Si etiam ager cum periculosis tentationibus conflictetur sine alio remedio, per accidens fieri potest, ut teneatur infra brevius tempus communionem sumere.

4. Probabilius est, in mortis articulo dandam esse Communionem Pueris, quando sciunt Eucharistiam ab alio cibo distinguere, *Layman, Suar. Lugo, D. 13. S. 4. n. 38.* Damnatis ad mortem non licet iudici sine gravi causa tempus ad communicandum denegare, *Suar. Bonac. alii- que communiter.*

5. Et si Christus tempus Communionis, extra periculum mortis, non præscripserit, Ecclesia tamen pro eo determinavit tempus Paschale, quod communiter numeratur à Dominica Palmarum usque ad Dominicam in Albis inclusivè: Aliquibus tamen locis totam Quadragesimam comprehendit, & aliter extendi potest ex legitima loci consuetudine vel indulto: potestque Confessarius ex justa causa tempus prorogare, ut docet *Sa & alii* de quo fufius *Bonac. D. 4. q. 7. p. 2.*

6. Huic præcepto non satisfacit per indignam sive sacrilegam Eucharistiæ summptionem: imo duplex peccatum admittitur, unum contra reverentiam Sacramenti, alterum contra præceptum Ecclesiæ requirentis communionem quæ non cedat in spirituales ruinam suscipientis, aut

356 Pars 3. tract. 4. cap. 4. De Sacram. Euchar.
aut in Sacramenti contemptum.

7. Probabilius est eum, qui non communi-
cavit in Paschate, teneri postea supplere. *Suar.*
Bonac. Con. Lugo. Non tenetur tamen præveneri,
qui prævitet se tempore Paschali impediendum,
ut probabiliter docet *Suar. Azor. &c.*

8. Tenetur quis Communionem Paschalem
sumere in Parochia à Pastore suo, nisi hujus li-
centiâ, privilegio, aut consuetudine eximatur.
Navar. & Suar. hic D. 72. Sect. 2.

9. Sacerdos ubivis celebrando satisfacit præ-
cepto communionis paschalis, *Bonac. D. 4. q. 7.*
p. 2.

10. Eximuntur peregrini & vagi qui paro-
chiam non habent, aut ab ea absunt.

11. Privilegium, quod aliqui allegant pro
Communionem Paschali datum Mendicantibus,
alii communius negant apud Dianam *p. 2. t. 14.*
r. 73. neque consultum videtur cum Pastorum
offensione illud in praxim reducere, quibus
proprium est illo præsertim tempore pecoris sui
vultum cognoscere, neque in ordine ad satisfaci-
endum præcepto consistit cum responso Con-
greg. Cardinalium die 31. Januarii 1682.

Praxim disponendi ægrum, aut moribundum
ad viaticum devotè suspiciendum vide infra in
fine hujus operis. tom. 3.

§. 5. De Sacrificio Missæ.

Christum in ultima Cæna non tantum Eu-
charistiæ Sacramentum instituisse, sed etiam
Sacrificium Missæ ordinasse per Sacerdotes in
Ecclesia perpetuò offerendum probatum est su-
pra in Controv. p. 1. tr. 2. cap. 5. Hic resolutio-
nes ad praxim spectantes breviter trademus.

1. Te